

HERDENKEN EN OORLOG

4 mei 1956.

Goedenavond vrienden,

Aan het begin van de bijeenkomst wijs ik u erop, dat wat door ons wordt gesproken, ons eigen weten, onze beste overtuiging is. Daar wij echter niet onfeilbaar of alwetend zijn, moet ik u verzoeken hiermee rekening te houden en zelfstandig na te denken, vóór u, wat wij gezegd hebben, als vaststaand aanneemt. Besluit u echter hiertoe, dan verzoeken wij u dit in uw gehele levenswijze ook tot uiting te brengen.

En nu zal ik - vóór ik met mijn eigenlijke onderwerp begin - graag een ogenblik de aandacht wijden aan wat Nederland op deze dag heeft herdacht. Ik hoop, dat uwerzijds er geen bezwaren tegen zijn.

De gedachten, die uit Nederland zijn opgestegen en die hun hoogtepunt bereikt hebben, kort voor het begin van deze bijeenkomst, hebben natuurlijk ons ook bereikt. Men heeft degenen herdacht, die in de oorlog zijn gevallen. De slachtoffers van het verzet. Men heeft ook herdacht degenen, die in krijgsgevangenschap en concentratiekampen succombeerden (bezwegen; Red.). Het is misschien goed, dat Nederland deze dingen herdenkt, wanneer dit tenminste op de juiste wijze gebeurt. Want in die oorlogsjaren is veel onnodig leed geleden. Er zijn veel slachtoffers gevallen van onoverlegde daden. Er zijn veel slachtoffers gevallen door een nutteloze wreedheid. Daarom wil ik onze visie in deze gaarne, juist voordat wij met onze eigenlijke bijeenkomst een aanvang maken, vastleggen.

Ik geloof wel, dat wij allen weten, dat de toestand in de oorlogsjaren niet alleen in Nederland zeer kritiek is geweest, niet slechts kritiek door de houding van de bezetter, maar kritiek vooral door de morele inzichten in de waardering van goed en kwaad. Dit is iets, wat niet alleen beperkt bleef tot de bezette gebieden, maar net zo goed ook de onderdrukkers als de onderdrukten heeft aangetast. Ik geloof, dat wij vast mogen stellen, dat aan beide partijen veel te wijten is. Wat in Duitsland is gebeurd, is niet te vergeven. Er zijn hier dingen gebeurd, die wij de mensen niet mogen wijten, maar die zeker als een afschuwelijk zeer, als een ziekte van de mensheid, van het oppervlak van de aarde gedelgd dienen te worden.

Aan de andere kant is er ook evenzeer bij het zogenaamd verzet, ja, zelfs in de concentratiekampen bij de gedetineerden zelf, veel kwaad gedaan. Laat de mens dan op deze dag niet de helden gedenken. De ware helden leven. En zij, die dit niet waren en slechts onder het masker van heldendom als slachtoffer van hun eigen drijfveren en lusten vielen, laten wij die vergeven. Laten wij zeggen, deze dag is een herdenking in de eerste plaats van het onrecht, dat op de wereld tot uiting kwam. Het is een herinnering aan de verdierlijking van de mens. Het is een herinnering aan het kwaad, dat als een stortvloed zich uit heeft gegoten over heel Europa en heel de wereld heeft vergiftigd.

Mijn vrienden, dat dit kwade geweest is, is te betreuren. Maar het is er geweest en niemand mag dit vergeten. Dit is geen tijd om jezelf voor te praten, dat je misschien toch zo'n goede Nederlander was, of dat je het zo goed bedoelde. Het is op het ogenblik niet het ogenblik om te gaan verklaren, dat je toch zo'n oprechte NSB'er was. Dat zijn dingen uit het verleden. Thans is de tijd om toe te geven, dat haat, dat menselijke lusten, machtswellust, sadisme, deze wereld vernederen kunnen, dat mensen minder zijn dan dieren hierdoor. En nu is - ook, juist op een herdenkingsavond, op een dag, dat men al dit verleden weer doet herlevend, tijd om een voornemen te maken, dat deze dingen het oppervlak van de aarde nooit meer zullen ontsieren. En dat - zo zij voorkomen - u uzelf zult onthouden van elke onrechtvaardigheid, van elke haat. In het verleden waren er goede Nederlanders en slechte Nederlanders. Ongetwijfeld zullen beide partijen op hun eigen wijze deze termen uitleggen. In het verleden waren er Naziebeulen en knokploeghelden. Die tijd is voorbij.

Maar het Nederland van heden ademt nu nog in zijn herdenking gedachten van haat. Haat is ondergang. Tussen mens en mens bestaat er geen verschil. Wie het goede wil en nastreeft op zijn

wijze, die mag niemand een verwijt maken. Wie het slachtoffer wordt, kan men makkelijk verheerlijken, zonder te weten, welk een spel wordt gespeeld.

Ik zou u daarover ongetwijfeld veel kunnen vertellen. Er zijn bij ons ook Nederlanders, Nederlanders, die u kunnen vertellen, wat een wonderlijk spel de slachtoffers gezamenlijk speelden in het kamp Erica. Er zijn ook mensen, die u vertellen kunnen, hoeveel van de "beulen" er gestorven zijn aan het front, omdat zij een medemens niet wilden vernederen.

Denk niet, dat ik stemming wil maken. Ik wijs op het feit, dat overal goed en kwaad schuilt. En het is de taak van de mensheid dit kwaad uit te roeien. Het grootste kwaad, dat er voor de mensheid bestaat, is een verkeerd begrip van vrijheid. Een verkeerd begrip van het recht van de mens. Maak een einde aan het egoïsme. Maak een einde aan partijbelangetjes. Maak een einde aan het besmeuren van de idealen, die de mensheid bezielen. Maak een einde aan de onderlinge strijd. Aan het vechten tegen symbolen, die niets betekenen! Stel daarvoor in de plaats het voornemen: Wij mensen op aarde zullen trachten te rechtvaardigen, wat er aan offers is gebracht.

Niet alleen de offers aan uw kant, bedenk dat wel. Vele mensen strijden en veel mensen vallen nu nog voor het ideaal van een wereld, waarin een mens vrij en oprecht kan gaan, zonder te buigen. Nu op het ogenblik nog. Zij vallen in Afrika en in Azië. Misschien niet meer in Europa. Ofschoon in Oost-Europa menig slachtoffer valt. Al dezen zijn gestorven, omdat zij geloofden in de menselijkheid van de mens en daarom ook in de noodzaak van een menswaardig bestaan.

Ook dezen zou ik u willen verzoeken te herdenken. Ook dezen! De Russische soldaten, die gevallen zijn en de Franse, de Amerikanen en de Duitsers, de Canadezen en de Polen. De Afrikanen en de Legionairs van het Vreemdelingenlegioen. De communisten en degenen, die voor de democratie hebben gestreden. Allen! Want zij dienen een bepaald ideaal. Het ideaal is een goede en een vrije wereld. Misschien hebben zij (het) verkeerd gezien. Misschien ziet u vandaag de dag nog veel dingen verkeerd, maar dat deert niet. Zolang er mensen zijn, die durven strijden en sterven voor hun ideaal, zolang als er mensen zijn, die de haat opzij weten te zetten en toch onverzettelijk verder kunnen streven naar een doel voor de mensheid, en niet slechts voor zichzelf, is een herdenking (te)recht. Recht, wanneer zij niet wordt tot de nationale manifestatie van een overwinnaar! Recht, wanneer zij niet wordt tot een haatcampagne! Recht, wanneer zij door anderen niet wordt gevoeld als een vernedering. Maar wanneer allen gezamenlijk terugschouwende durven zeggen: "Wij allen hebben gefaald in het verleden. Wij zullen die les gebruiken om het heden en de toekomst een betere gestalte te geven!"

Ik hoop, dat u deze meningsuiting van onze kant niet euvel wilt duiden. Rechtvaardigheidshalve wil ik u in de gelegenheid stellen, indien u dit wenst, commentaar te geven.

Vraag: Ik zou graag weten, hoe er kanalen zijn gevonden om een dergelijk kwaad over de mensheid uit te storten. Wie heeft zich daarvoor geleend?

Antwoord: De mens, die zichzelf als rechtvaardiger, belangrijker en wijzer ziet dan een ander. De dwaas, die in eigenzinnige zelfwaan meent, dat hij alleen het recht heeft te bepalen waarheen en welke weg de mensheid zal gaan.

Zij menen het misschien goed, die mensen. Zij bedoelen het niet kwaad. Maar zij zijn de kanalen van de ondergang waarover u spreekt. Alles wat slechts egocentrisch denkt, is een begin van ondergang. Alle bereiking en prestatie, die op de ik-zucht zijn gebaseerd, leiden tot het zwart-magische. En dat zwart-magische, mijn vriend, resulteert dan in concentratiekampen. Dat resulteert in atoombommen. Dat resulteert in haatcampagnes en ondergangsgedachten.

Zolang men zichzelf belangrijker acht dan een ander, werkt men mee aan het kwaad. Degenen, die hierin het verst komen zijn degene, die de hoofdkanalen vormen, waardoor dit kwaad over de wereld wordt verspreid. Ik hoop, dat dit voldoende is.

Ik hoor geen stemmen meer, vrienden. Mag ik aannemen dat ik verder kan gaan met mijn eigen programma?

U zult zich ongetwijfeld afgevraagd hebben, waarom ik zoveel nadruk op dit punt heb gelegd. Onze groep, strijdend voor naastenliefde en verdraagzaamheid, wil alle geschillen overkoepelen. Zij wil deze niet scherp naar voren brengen. Zij wil juist trachten deze uit de weg te ruimen.

Ik sprak en ik heb dit gedaan, mij baserende op een oude esoterische wijsheid. En wel: "Hij, die schuwt een grein waarheid te spreken, laadt op zich de last van een ton leugen". De esoterie heeft in het verleden - zoals zij ook ongetwijfeld in de toekomst zal doen - uitdrukking gegeven aan de beste levensprincipes van de mens. Zij is van het begin af aan, zoals ik al een vorige keer heb betoogd, een drijvende kracht geweest, die langzaam maar zeker heel deze wereld in de richting der bewustwording brengt. Juist op dagen als vandaag, waar de staatkundige en

politieke overtuigingen zo sterk naar voren komen, wil ik mij verstouten u een klein inzicht te geven in wat hierdoor van de hogere leiding uit hierover wordt geleerd en gedaan. Allereerst wil ik u een uitspraak van de Witte Broederschap aanhalen:

"Wat deert het, wanneer de schijnwereld van een volk ondergaat. Krachtiger dan alle vormen- schijn is de ziel. Zo is het goed, dat een volk ondergaat, indien hierdoor de bewustwording wordt gediend. Want allen die hierin een tijdelijke ondergang vinden zullen herrijzen met een groter bewustzijn, met een groter Kracht en meer Licht."

Dat is misschien erg sterk gezegd in uw ogen. Maar het leven is een eeuwigheid. Dat leven is niet gebonden aan een staat, aan een bepaalde overtuiging. Dat leven is een voortgezette bewustwording, die te allen tijde verder schrijdt, tot uiteindelijk - en daar gaat het om - de eenheid wordt bereikt. Een eenheid, niet met de mensheid of de wereld, maar met de kosmos. In die zin dan ook grijpen de krachten van de Witte Broederschap op aarde in. Niet om een volk te sparen. Niet om een oorlog onmogelijk te maken. Maar wel om deze dingen, zo zij al optreden, ten goede (om)te buigen. Ook in de oudheid hebben vele leraren dit al erkend. Wij vinden in de vroege Hindoe periode al een wijsgeer, die ons voorlegt:

"Zo zeg ik, dit is waarheid. Want dit zijn mijn Goden. Ik verhef mij op het merk, dat ik op mijn voorhoofd draag. Want ziet, dit is mijn bewustzijn. Maar waan zijn toch deze dingen, en dwaasheid. Want ben ik tegenwoordig Brahmin, morgen ben ik een paria. Ben ik heden wijs, morgen ben ik dwaas in de ogen der mensen. Ben ik heden bruin, morgen zal ik blank of zwart zijn. Want mijn weg gaat door vele levens en vele toestanden. Slechts wat ik in mij draag is waar. Dit is mijn werkelijkheid en mijn wereld. Daaraan ontkom ik nooit en te nimmer."

Het is geen wonder, dat deze gedachte uit de vroegste tijden, nog steeds doorklinkt. Maar het is tevens een bewijs voor haar waarheid. De esoterie verandert heel vaak haar stellingen. Zij breidt ze uit, zij vult ze aan. Zij zet ze om, omdat de esoterie de levende wetenschap is van de geest, die op aarde haar bewustzijn zoekt. Maar deze uitspraak is nooit veranderd: het leven kan niet afgebroken worden. Daarom zijn alle schijnvormen zo onbelangrijk. Wat geeft het welke stand of rang je bekleedt? Wat maakt het uit, hoe de wereld je aanziet? Dit is alles immers bijkomstig. Vandaag wordt je in dit land geboren, morgen in dat. Wat betekent dan nog je nationaliteit? Vandaag geloof je in Boeddha, morgen in Jezus, overmorgen geloof je weer in een ander. Waarom dan deze dingen in het leven zo primair gesteld? En toch. Het is noodzakelijk, dat wij in ons leven een vaste lijn hebben. Een van de laatste uitspraken op dit gebied brengt dit wel heel sterk naar voren:

"Wee de mens, die niet weet waarheen hij gaat, want hij laat zich leiden door alle krachten. Zo zal hij verward worden en ten verderven gaan".

Je hebt een doel nodig in je leven. Wanneer je op aarde leeft, dan weet je immers alleen van dit leven, van deze tijd. Van deze strijd ook. Dan moet je ook hier een doel stellen. Een doel, zo veel mogelijk onafhankelijk van al de bijkomstigheden die morgen weer in de tijd uitblussen. Dan moet je een doel stellen, dat jou geboren wordt uit het diepst van je ziel; dit moet je dan na weten te streven met alle middelen. Of je profeet nu Jezus heet of Mohammed, wat maakt dat eigenlijk uit. Het gaat immers niet om de profeten. Het gaat om uw gedachten, om het leven zelf en de bewustwording daarin. In de Middeleeuwen, toen vele esoterische scholen zwaar te lijden hadden onder vervolgingen of zich moesten vermommen in alchemistische groeperingen, werd deze waarheid uitgesproken:

"De namen, die wij geven aan de oneindigheid veranderen. De oneindigheid zelf blijft gelijk. Het is ons noodlot, dat wij vaak eerder de verandering van de naam zien, dan de onveranderlijkheid van de scheppende Kracht."

Ook dit is een punt, dat ik u zou willen verzoeken te overwegen. Hierin ligt de wordingsgang van de gehele mensheid uitgedrukt. Wij vergeten. Wij vergeten de oneindigheid over de kleine dingen op aarde. Geloof mij, de eerste mens die op aarde bewust een wapen opnam, die als eerste een toevlucht zocht tegen de elementen in een grot, droomde ook. Hij droomde al van God en van

Oneindigheid. Hij droomde van een herboren wereld, waarin altijd voldoende voedsel zou zijn, altijd vrede en altijd zon. Deze mens zocht, evenals u, het Licht. Maar al gauw keek hij eerder naar het feit, dat de zon scheen, of dat het regende, en beoordeelde de gesteldheid van zijn ziel maar al te vaak naar de toestand, waarin zich zijn maag bevond. Wat dat betreft is de mens nog niet veel veranderd. Goed heet u meestal datgene, wat uw eigen mening bevestigt, wat uw eigen voordeel betekent. Kwaad het tegendeel. Maar de Waarde der Eeuwigheid wordt vergeten. Je kunt niet, in kerken samendrommende of op politieke vergaderingen enthousiast debatterende, de eeuwigheid in het oog behouden. Zeker niet, wanneer je meent, dat de oplossing op een zuiver stoffelijke basis moet worden gevonden.

Toen de kosmos geboren werd, was er één Kracht. Uit deze éne Kracht zijn veel krachten geboren. Grote delen daarvan in het Al zijn u thans nog niet ontsluitend, ofschoon zij rond u leven. Maar alles is in die ene Kracht en keert daar (naar) toe terug. Er is geen mogelijkheid tot deling of tot splitsing, mijn vrienden. Er is geen mogelijkheid, om de wereld te stellen op dit wat zij thans u schijnt of lijkt. Evenmin als u het recht hebt uzelf te beoordelen naar datgene wat u bent in de ogen van uw medemensen. Of datgene, wat u voor uzelf meent te zijn.

De wereld geeft beperking, dat heeft zij altijd gegeven. Maar juist deze beperking is voor ons juist de mogelijkheid om tot een groter bewustzijn te worden, zoals de wijsgeer zei: "Wanneer ik de wet - daarmee bedoelde hij de wet van gedrag, dus de goede levenshouding - wanneer ik de wet volg, dan zal mijn leven in deze wereld van volmaaktheid spreken."

Maar hoe zal ik deze volmaaktheid kunnen begrijpen, wanneer mijn geest geen antwoord geeft op de vraag, die het leven mij voortdurend stelt? Uw leven stelt u altijd vragen. Zoals het u in de oorlog deze vragen heeft gesteld: Welke partij kies je? Wat lijkt jou het beste? Zolang als u antwoord hebt gegeven, afgaande op stoffelijke argumenten, afgaande op uw eigen mening en gevoel, hebt u een fout gemaakt. Een fout, die niet te verklaren valt door te zeggen: "Nu ja, ik ben misleid", of "Maar ja, ik heb dan toch de goede kant gekozen". Een fout, die alleen kan worden verklaard, wanneer u tot uzelf spreekt: "Ik wist niet, waarvoor ik gestreden heb".

Daar zou de vraag op kunnen volgen, zoals die eens werd gesteld door een kluizenaar, die zijn leerlingen had uitgezonden: "Mijn vriend, u bent door de wereld gegaan. Zeg mij, waarom bent u door die wereld gegaan? En wat heeft uw tocht u gebracht?" Een eeuwige vraag, die al doorklinkt. Eerst de mens, die smolt het koper in het zand en het gegoten hebbende, vormde hij het eerste zwaard en hij zei: "Ziet, ik heb veel bereikt". Maar wat was de werkelijkheid? Niets had hij bereikt, toen hij een zwaard goot. Maar toen hij een ploeg had gemaakt, voor het eerst afwijkende van het oude gebruik, een houten ploeg met koperen beslag, dat beter scheurde in de grond? Toen had hij veel gedaan voor de mensheid. Zoals de eerste mens, die een atoombom maakte, de wereld geen zegen bracht. Maar de eerste, die leert deze krachten dienstbaar te maken aan de mensheid, haar zegen geeft. En zo is het altijd.

Misschien is het ook wel daarom, dat ik mij heb laten verleiden langer dan gebruikelijk te spreken over de herdenking, die vandaag wordt gevierd. Omdat het zo'n wereldprobleem is. Het is het probleem van de Hoekse en Kabeljauwse twisten, van de godsdienstoorlogen in Duitsland, van de adel en de revolutionairen in Frankrijk. Het is het probleem van de verschillende stammen die in Afrika tegen elkaar vochten, vóór dat de blanke mens was doorgedrongen in het bekken van de Kongo. Het is het probleem van de Madhi, zijn doel (en) verzet tegen Engeland. Het is het probleem van de opstanden die thans overal woeden. Ieder stelt zich op een eigen standpunt en in dat eigen standpunt dreigt ondergang.

Eens, heel lang geleden, bracht de natuur een speling voort, een mutatie, die misschien de perfecte mens had kunnen worden. O, het was een ander wezen dan u heden ten dage kent. Groter, forser, een lengte, die meer dan twee meter bedroeg, sterk. Het was een wezen, dat scherper zag en hoorde, dat beter ruiken kon. Een wezen, dat hele werelddelen van de oudheid beheerst heeft. Maar deze heersers van het vroegere Oceanië hebben gefaald. Want zij zagen slechts zichzelf en zij zagen niet hun medemensen, die zij tot hun slaven maakten. Zó zijn zij ondergegaan. Het is altijd weer ondergang, wanneer de mens in het verschil het evenwicht niet weet te vinden. Wanneer hij geen verschil weet te maken tussen een gesteld doel en de reacties van de wereld. Wanneer hij geen verschil weet te maken tussen personen en zaken. Wanneer wij later gaan trachten de kosmos na te speuren en haar eerste momenten van geboorte te beleven, dan zullen wij ditzelfde probleem ontmoeten. Dan zullen wij begrijpen, waarom het Luciferverhaal in de Bijbel staat. Ook dat is precies hetzelfde! De onmogelijkheid om personen en

zaken te scheiden bracht reeds toen bij de Leidende Krachten een tegenstelling teweeg, die geresulteerd heeft in veel strijd en in veel leed.

Dit Al zou verzadigd kunnen zijn van planeten, met zielen, die allen tenminste de menselijke trap bereikt hadden. Maar de werelden zijn geboren in vuren, pijn en nood. Alleen, omdat men steeds weer diezelfde kreet deed klinken, zelfs in Hoogst Geestelijke Sferen in die tijd: "Ik weet, ik heb recht", en (men) de ander veroordeelde omdat deze het aandurfde dezelfde kreten te gebruiken. Mijn vrienden, de esoterie leert ons, dat dit het grootste kwaad is. Het grootste kwaad, dat wij kunnen doen, is een oordeel uitspreken over anderen. Want elk oordeel, dat wij spreken, is gebaseerd op onwaarheid. Wij kunnen nooit weten, hoe de werkelijke toestand is, wat de werkelijke aanleiding, wat de gedachtegang was. Onszelf rechtvaardigend vergeten wij veel. Daardoor kan er een "Herrenvolk" ontstaan. Daardoor - neemt u mij de uitdrukking niet kwalijk - droomde men van Bijltjesdag.

Mijn vrienden, de esoterie leert ons en het is de grootste waarheid, die er geleerd kan worden, dat eenieder, die oordeelt over anderen, en in dit oordelen zijn eigen doel en streven vergeet, zichzelf en zijn werken aan de ondergang wijdt. Maar zij vervolgt: De ondergang echter is niet de ondergang van het bewustzijn. Maar de noodzaak opnieuw te komen tot bewustwording steeds weer, tot uiteindelijk uit het duister het Licht is bereikt.

Deze punten wilde ik u hedenavond ter beschouwing voorleggen. Wanneer u over het thans gesprokene nog opmerkingen of vragen hebt, wil ik u verzoeken deze vragen voor te leggen aan de "Vragenrubriek".

Thans geef ik het woord over aan de tweede spreker.

Goedenavond.

AARDSTRALEN

Goedenavond, vrienden,

Ik ben blij dat mijn voorganger het karweitje heeft opgeknapt, want ik moet eerlijk zeggen, van die politiek heb ik nooit gehouden en houd ik nog niet van. Dientengevolge zullen wij maar overgaan tot het tweede onderwerp, dat uzelf stelt, waarover u dus, hoop ik, ook tot oordelen gerechtigd bent, waarover ik ongetwijfeld mijn best zal doen mijn beste kennen en weten te laten schijnen als een verhelderend licht.

Vraag: Kunt u iets vertellen over de Graaf de St.Germain?

Antwoord: Is dat noodzakelijk? Ik zou dat liever niet als onderwerp doen. Want dan moet ik een hele hoop dingen naar voren brengen, die, nu ja, eigenlijk meer bij een besloten kring thuis horen. De Graaf de St.Germain is namelijk de verschijningsvorm van een figuur, die al veel vroeger heeft bestaan en ook veel later. Die een zeer eigenaardige figuur was juist in deze vorm. Magiër, ingewijde, enz. U begrijpt wel, als ik, arme ziel, daarover moet gaan praten dan praat ik zo gauw mijn mond voorbij, dat ik mij daar eigenlijk huiverachtig voor voel. Dus als er een ander onderwerp is, dan graag.

Vraag: Wij zijn op het ogenblik allen erg geïnteresseerd in de kwestie van de aardstralen.

De één beweert dit, de ander dat, maar wij, mensen, zijn er aan onderworpen. Ik zou u gaarne willen vragen nu dit onderwerp eens te behandelen.

Antwoord: Met alle genoegen. Maar mag ik eerst een vraag stellen? Beschouwt u zichzelf als een wetenschapsmens?

Reactie: Dat wel, ja.

Dan bestaan de aardstralen niet. Want de wetenschap heeft vastgesteld, dat zij niet bestaan. Ofschoon, sta mij toe dit op te merken, dat dit juist in Nederland gebeurd is.

Reactie: Dat was een commissie van de Academie van Wetenschappen, maar daar behoor ik niet toe.

Antwoord: O, dat neem ik onmiddellijk aan. Maar ja, dat was nu eigenlijk een klein grapje. Nu hoop ik, dat er hier niet te veel bijzitten, die zeggen: O, aardstralen, alweer? Eigenlijk is er altijd

wel weer iets interessants over te vertellen. Daarom zou ik zeggen, luister even. Ongetwijfeld bemerkt u weer een nieuw aspectje.

In de eerste plaats, wat zijn aardstralen? Aardstralen te verklaren, dat betekent de geaardheid van de aarde doorgronden. De aarde bezit in zich een kern van zeer zware en actieve elementen. Dat deze in een zekere kernlaag, hoofdzakelijk een NiFe karakter dragen, een nikkelijzer karakter dragen, betekent nog niet, dat er geen andere en veel zwaardere elementen zijn. De samenstelling van de aardkern verschilt wel iets van wat de wetenschap tot nog toe aanneemt. Zij hebben het ook niet onderzocht, hoor. Vroeger hadden zij nog reizigers naar de onderwereld, maar sinds dat zij wetenschappelijk zijn geworden doen zij dat niet meer. Omdat zij bang zijn, dat zij in Hades alleen maar een hele hoop vuur en hitte zien, die zij toch niet aan kunnen.

Die aarde dus bestaat uit actieve elementen. Wat weten wij nu van een actief element? Dat ontbindt zich en kent een bepaalde vervaltijd. Nu is aan de oppervlakte van de aarde een betrekkelijk snel verval mogelijk geweest door de betrekkelijk weinige druk, die daar op het element staat. Maar die druk, die in de aardkern heerst, is zoveel malen groter, als wat er aan de oppervlakte is, dat elementen, in de oertijd ontstaan, die sinds lang zich ontbonden hebben – onder andere sporen (van) lood e.d. hebben achtergelaten, ook tin en zink, dat zijn ook producten van (een) dergelijk verval - , dat deze nog in volledige actieve vorm aanwezig zijn en juist de laatste tijd, nu de spanningen in de aardkorst zich weer een beetje aan het veranderen zijn, een bijzonder grote werking kunnen uitoefenen.

Die straling moet namelijk weg, en zij kan alleen maar naar buiten toe. Er is geen andere uitweg. Uit die kern gezien moeten wij dus zeggen, dat die straling ongeveer radiaal is. Die straling bestaat hoofdzakelijk uit zeer kleine deeltjes. In de aardkern vinden wij nog veel elektronen, neutronen, zelfs een hevige positronstraling (anti-elektron; Red.) op bepaalde plaatsen, maar wat naar buitentreedt is al meer een neutrino. Dus zeer kleine deeltjes met een niet al te grote snelheid. Normalerweise treden die uit de aardkorst uit in een redelijke spreiding. U begrijpt wel, daar merkt niemand iets van. Als u het wel bemerkt, dan is het namelijk al verkeerd. Maar als het er niet zou zijn, dan zou u niet kunnen leven. Want juist deze straling is onder andere mede verantwoordelijk voor lichtelektrische, de krachten dus, die u met de ademhaling opneemt en die een voortdurende aanvulling van uw zenuwkracht betekenen.

Maar die aardkorst, al is zij dan niet zo buitengewoon dik in verhouding tot het geheel, kent samenstellingen, die geheel verschillend zijn. Sommige stoffen zijn sterk remmende, andere stoffen echter reageren en geven zelfs een soort van kleine kettingreactie af. Niet een onbepaalde, maar een bepaalde kettingreactie binnen bepaalde materialen. Daardoor krijg je dus een straling, die versterkt wordt op sommige plaatsen, terwijl ze op andere plaatsen verzwakt wordt. Mogen wij dus eventjes vaststellen, dat deze uitstraling van de aarde zelf eigenlijk onregelmatig is aan het oppervlak? Nu gaan wij natuurlijk verder kijken. Ja, wat moeten wij dan gaan zeggen? Aardstralen, hoe zou dat kunnen?

Er zijn ook bepaalde lagen van materie, waarin deze straling een afbuiging ondergaat, tevens een vertraging. D.w.z., dat op sommige plaatsen in de aardkorst de deeltjes, meer dan normaal vertraagd, uittreden en bovendien niet meer radiaal t.o.v. de aardas. Het resultaat is, dat zo'n deeltje een andere straling gaat kruisen. En nu is die frequentie natuurlijk niet zo buitengewoon groot, maar toch groot genoeg om zo ééns per 115 - 120 seconden, dus 2 minuten ongeveer, een botsing tussen kleinste deeltjes mogelijk te maken, of een onderlinge aantrekking (van) deeltjes. En daar hebben wij dan te maken met onze verschrikkelijke aardstraal.

Want wat gebeurt er? Als die twee elkaar ontmoeten en botsen, dan vindt er een hele miniatuurexplosie plaats, waarbij dus tijdelijk, en zeer onregelmatig t.o.v. de omgeving, een verhoging van lichtelektrische ontstaat. Bevindt u zich op een punt, waarbinnen deze explosie plaats vindt, wat gebeurt er dan? Dan krijgt u een plotselinge, zeer onregelmatige en stevige verhoging van de spanningen in uw zenuwstelsel. En ga dat maar eens vergelijken.

Weet u, als u hier nu zo zit en stelt u zich nu eens voor, dat er hier een klein jongetje, met een grote autoclaxon zit. U weet helemaal niet, dat het ventje er zit en ineens zegt hij pèèehhh! Wat doet u? U springt zeker met twee benen van de grond en soms gaan de vier poten van de stoel nog wel mee. U schrikt, uw hart gaat kloppen. U bent misschien ademloos en wanneer dat een paar keer gebeurt, dan zegt u: "Ik moet hier weg, of ik word er gek van". Maar, stelt u zich nu eens voor, dat al de anderen zeggen; "Maar ja, je verbeeldt je dat" en u blijft zitten. Hoe lang zou u het volhouden, voordat u een tic te pakken had? Dat u zo'n klein beetje zenuwziek zou zijn?

Maar datzelfde gebeurt toch ook eigenlijk in uw zenuwstelsel. Elke keer, wanneer er een plotselinge verhoging van de in bepaalde delen van in het zenuwstelsel optredende spanningen plaats vinden, dan wordt daarmee uw geheel innerlijk evenwicht verstoord, en daarmee uw reacties veranderd. Er treedt een gevoel van onbehagen op. Er kunnen ziekteverschijnselen optreden. De bloedcirculatie kan onregelmatig worden, enz. U ziet dus, die aardstraal is reëel en die bestaat werkelijk. Maar er zitten nu nog meer consequenties aan vast, want die aardstraal is lang niet overal even gevaarlijk.

In de eerste plaats is zij natuurlijk het gevaarlijkst in een besloten ruimte. Dat is te begrijpen. Want, komt zij in een gesloten ruimte, dan heb je de grootste kans, dat die explosies, daar u zich daar niet vrij beweegt, voortdurend u raken, waar voortdurend hun snijpunt passeert, of dat u er zelfs bovenop gaat rusten. U kunt natuurlijk wel een stof gebruiken, die - zoals dat heet - uitstralingen afschermt. Maar in feite kun je eigenlijk heel weinig doen. Je kunt alleen vaststellen, wat op een bepaald snijpunt op is getreden van deze krachten en dan proberen door één of ander middel - dat kun je bv. door laspunten van edelmetalen, je kunt het doen door goed geaarde afschermingen, door bepaalde stoffen - de afbuiging a.h.w. te veranderen. Dus te voorkomen, dat zij elkaar precies op dat punt raken. Dan kun je daarmee elders weer evengoed aardstralen veroorzaken. Nu zijn er ook mensen die geloven, dat je dat kunt doen door magnetisme. Laat ik u één ding vertellen: als je dat wilt doen, dan moet je wel heel erg sterk zijn, want die aarde is zo groot dat u arme ziel, met uw magnetisch vermogen daar over het algemeen heel weinig aan kunt doen. Dan zou u a.h.w. hele omzettingen in de materie moeten veroorzaken om die aardstralen te doen verdwijnen. Dat die apparatuur zelden of nooit volmaakt is, of volledig, is duidelijk. Dat de gevolgen, van een optreden van aardstralen door de onregelmatigheid waarmee zij tot uiting komen, want de straling is niet constant in het binnenste van de aarde, ook niet gemakkelijk vaststelbaar zijn met zekerheid, is evengoed duidelijk. Verder zien wij, dat, ook al geleid door de stand van de maan, en zelfs de bepaalde conjunctieverhoudingen met andere planeten, de massa in de kern van de aarde wordt beïnvloed. En wanneer daar iets verandert, verandert meestal ook iets in die straling. Dus alweer niet-constant. En daardoor wordt het al heel moeilijk om een conclusie te trekken.

Dat die aardstraling bestaat, daar kunt van op aan. Dat zij een tegenwicht vindt in de bovenste atmosfeer in de kosmische straling, is iets wat waarschijnlijk binnen niet al te lange tijd wel uitgekend zal worden. Ik meen zelfs, dat men al in dit jaar een proefneming aan het doen is, die een dergelijk verschijnsel al - zij het aarzelend - heeft doen veronderstellen; nog niet geconstateerd; enkel verondersteld! Dus misschien, dat vandaag of morgen de aardstraal haar goede naam terugkrijgt en daarmee ongetwijfeld ook menige dwaas een afweerapparaat gaat kopen, waaraan hij niets heeft. Weet u, sommige mensen kopen zelfs apparaatjes - u moet mij niet kwalijk nemen, dat ik dit zo zeg - , maar die maken op mij de indruk, dat je een pakje lucifers gaat halen om een brand te blussen. Want dan wordt er van een gewone solenoïde (spool: Red.) zonder vaste spanning gebruik gemaakt - die niets te betekenen heeft -, of in sommige gevallen van een gericht veld met zwakstroom, vaak door de optredende temperatuursverschillen gewekt, dat is dus een heel microstroompje a.h.w., dat in sommige gevallen eerder versterkend dan verspreidend optreedt.

Dus over die afweer zal nog heel wat te zeggen zijn. Er zijn natuurlijk nu al een aantal plastics in de handel, die, ofschoon daarvoor niet verkocht, toch de eigenaardigheid hebben, dat zij zekere stralen dempen en afbuigen. Die zijn natuurlijk ook als afscherming bruikbaar. Maar ik zou u niet de raad geven "gaat u dat nu gauw kopen"; wacht u maar rustig af, totdat de wetenschap het heeft vastgesteld. Want de wereld heeft al zó lang met aardstralen geleefd, dat zij het heus nog wel een tijdje verder vol zal houden.

Daar heb ik dan een kort betoogje gegeven over aardstralen. Ik hoop op een wijze, die u allen een ogenblik heeft mogen boeien. Is het niet het geval, nu ja, maakt u mij het verwijt dan maar, wanneer ik niet netjes genoeg gesproken heb.

Vraag: Mag ik nog iets zeggen? Ik ben de laatste tijd bezig geweest met metingen daarvan en heb van een Duitse fabriek een apparaat gekregen, dat deze aardstralen z.g. zou afschermen. Ik heb een proef genomen met twee pakjes, in één waarvan zich dit apparaat bevond. Een wichelroede heeft onmiddellijk het goede apparaat aangewezen. Het apparaat, waarop hij onmiddellijk reageerde bevatte een absorptiekring. Ik heb deze slingerkring in mijn lab opgemeten, zij bleek afgestemd te zijn op Hilversum. Misschien

vindt u dat eigenaardig, maar door bijzondere samenloop van omstandigheden heb ik kunnen constateren, dat een dergelijke slingerkring een heel bijzondere werking heeft. Door radioactieve stoffen, die uit de bodem komen, ontstaat ionisatie. Deze veroorzaakt een kortsluiting van het luchtelektrisch veld met alle consequenties van dien, ook in de mens. Nu worden alle elektromagnetische trillingen in deze ionisatie opgenomen, waardoor deze sterker worden. Zodra men in de baan van deze afgestemde kring komt, wordt bovendien deze magnetische trilling grotendeels opgeheven, zodat de energie van deze omroepzender de ionisatie niet kan stuiten. Ik heb dit apparaat van een Duitse fabriek kunnen opmeten met mijn eigen instrumentarium, dat in mijn lab tot mijn beschikking staat. Misschien vindt u het interessant de resultaten te vernemen, die ik daarmee bereikt heb.

Antwoord: Och, het is ongetwijfeld interessant, vriend, maar wij zitten hier met een moeilijkheid. U moet mij dit niet kwalijk nemen, maar wij mogen niet vergeten, dat wij hier op een openbare bijeenkomst zitten. Dit wil ook zeggen, dat er velen zijn, die zich voor een uiteenzetting van de technische kant van de zaak slechts zeer ten dele interesseren. Daarom zou ik zeggen, laat ons dit maar laten rusten.

Reactie: Ja, maar het is voor het publiek toch allerbelangrijkst om te weten, dat de omroepzenders de kwaadste pieren zijn vanwege die aardstralen.

Antwoord: Nu, ik weet niet, of die omroepzenders de kwaadste pieren zijn vanwege die aardstralen. Op een ander gebied kan ik het mij soms voorstellen.

Wil ik hierover iets zeggen, dan moet ik hierop zeer ver ingaan en zoals u misschien al bemerkt hebt, tracht ik dit, althans in deze kring, te vermijden. U moet mij dit niet kwalijk nemen, ik bewonder ongetwijfeld uw vasthoudendheid en ik heb alle respect voor uw goede bedoelingen, maar er komt nu eenmaal een ogenblik, dat ook één van ons wel eens de "kwade pier" moet zijn. En u moet (ik) zeggen: kijkt u eens, wij hebben een bepaalde bedoeling met deze avond. Wanneer wij te veel in het technische afdwalen, hebben wij grote, kans, dat wij met het doel van deze avonden vastlopen. Nogmaals, u moet het ons niet kwalijk nemen; er is een grens. Wij willen tot een bepaalde hoogte op alle onderwerpen ingaan, met het grootste genoegen, maar in onze visie moeten wij (ons) wel beperken, omdat anders deze bijeenkomsten i.p.v. de verdraagzaamheid weleens de onverdraagzaamheid zou kunnen bevorderen, want dat zou de consequente hiervan zijn.

Vraag: Kunt u, als geest, doordringen in de aarde?

Antwoord: Er zijn er bij ons een paar bij, die dit wel eens gedaan hebben. Dus, ja.

Vraag: Kunt u daar waarnemingen doen?

Antwoord: Wij kunnen de stralingen, die daar heersen, waarnemen.

Vraag: Kunt u dan niet die gegevens uitzoeken, die voor meneer hier, zo belangrijk zijn?

Antwoord: Ik? Ik kan dit nu niet doen. Enkele anderen zouden dat misschien wel kunnen doen. Maar degene, die het meest competent is en bij dit geval het meest betrokken is, onze vriend Matthias, is op het ogenblik elders bezig en die kan ik u dus niet hierheen brengen. Trouwens, dan komen wij toch in een hele hoop, zeer technische gegevens terecht, want dan gaat het om de trillingsverhoudingen en -velden die in de aarde heersen plus de verschillende verschijnselen daarvan. Dan krijgen wij bovendien - zoals, reeds gezegd - te maken met ionisatie- en elektriciteitsverschijnselen.

Bovendien zou men dan dienen te bespreken de verschijnselen, die optreden, o.a. lucht-elektriciteit in de luchtlag van het aardoppervlak tot een meter daarboven. Wanneer wij dat over de gehele aarde, door de bank berekenen, wordt dat dus gemiddeld 1,5 kilometer boven de zeespiegel. Aan de hand hiervan kunnen wij dan komen tot een hele reeks conclusies. Dit wil ik u wel zeggen: die conclusies wijzen ons althans niet op radiozender Hilversum als dé kwade pier. Deze frequentie is niet zó belangrijk als het misschien lijkt. De frequenties, die wel belangrijk zijn komen hoofdzakelijk voor bij belangrijk kortere zenders. Het gaat hier om een veel hogere frequentie en dus zou men eerder in het bereik van de televisiegolven moeten zoeken, dus de metergolven, omdat men hier inderdaad wel eens ionisatieversterkingverschijnselen zou kunnen verkrijgen. Maar dus niet bij de betrekkelijk lage frequentie en grote golflengten van de hedendaagse lange- en middengolf. Nogmaals, ik hoop, dat u mij dit niet kwalijk neemt, ik maak mij er niet zo maar van af, maar probeer binnen de perken van het volgens mij verantwoorde te

blijven. Ik wil hierover nog één opmerking maken. Wanneer u hierover bepaalde dingen wilt weten, nogmaals uitdrukkelijk bepaalde dingen, dan zou ik willen, zeggen: Formuleert u deze vooral kort en stel ze in de "Vragenrubriek", dan kan daarop ook kort antwoord worden gegeven. Maar laten wij er wel rekening mee houden, dat het niet in de bedoeling ligt tot uitgebreide discussies over dergelijke onderwerpen te komen.

Ik geloof, dat wij nu het beste doen om eerst eens te gaan pauzeren, dan kunnen sommigen met wat onrustige gemoederen wat tot kalmte komen. Ongetwijfeld zullen wij na de pauze in de "Vragenrubriek" toch al heel wat vragen te verwerken krijgen.

Ik wens u allen verder een goede avond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden,

"Vragenrubriek"; zuiver persoonlijke vragen voordien niet beantwoord, al het andere, zover het ons mogelijk is.

Vraag: Hoe wordt het contact van de persoonlijkheid met de ziel herkend? Hoe werkt de inspiratie van Goddelijke energie op iemand, of door de mens heen?

Wat kunnen de struikelblokken zijn van de mentaal-astrale en etherische stoffelijke mens?

Antwoord: Aardig kluijfe. In de eerste plaats hoe wij de krachten kunnen zien, kunnen herkennen en de Goddelijke Krachten natuurlijk ook, dat zij volledig vrij staan van ons eigen wezen. Zolang zij in één richting lopen met ons eigen denken en streven, herkennen wij ze niet. Maar er komt altijd een ogenblikje, dat je een beetje in de contramine bent en dan weet je op een gegeven ogenblik - en je weet niet hoe - dat dit je weg is en daar vecht je vaak hard tegen. Op een dergelijk ogenblik kun je aannemen, dat hier de geestelijke krachten, waarschijnlijk zelfs de ziel, zich uiten in de stof.

Hoe je je open kunt stellen voor de Geestelijke Krachten, de kosmische krachten? Dat zal wel zo de achtergrond van de vraag zijn. Dat kun je het beste doen door een ogenblik jezelf te vergeten, niet meer te denken aan jezelf en aan je eigen krachten, maar te denken aan het Goddelijke en de Goddelijke Kracht, die in en rond je is te allen tijde. Wanneer je dat n.l. doet, dan - door het vergeten van jezelf - krijg je een ogenblik de eenheid met het Goddelijke en dan voel je die kracht ook in jezelf doorstromen.

Maar nu hebben wij één eigenaardige, vervelende en beroerde eigenschap, n.l. op het ogenblik, dat wij deze Kracht in ons voelen, dan gaan wij meteen denken: "Wat gaan wij ermee doen?" D.w.z., wij kunnen ze niet zonder meer aanvaarden, maar proberen daaraan reeds onmiddellijk richting te geven. Dan begint natuurlijk het Hoogst Geestelijk beginsel, dus het etherisch lichaam. Daarin vinden wij dan plotseling de neiging tot een geestelijk omschrijven van het Goddelijke. Van daar komt het astraal lichaam, dat deze gevoelens gaat vertalen. Vandaaruit komen wij tot het stoffelijke, waarin deze impuls wordt omgezet in een dadendrang. En nu kan deze dadendrang inderdaad inspiratief zijn, want zij kan vanuit het Goddelijke een daar ontvangen waarde kenbaar maken op ons eigen vlak. Maar waar wij ook onze eigen overtuiging hebben, voeren wij die inspiratie niet precies zo uit als het eigenlijk zou moeten, maar zoals wij het zelf prettig vinden. Laten wij nu een heel eenvoudig voorbeeld nemen. De inspiratie, die je krijgt is: ga naar buiten en wandel onder de bomen. Dan heb je veel kans, dat een jongeman zegt: "Kom wandel onder de bomen, reuze idee. Ik zal eens kijken, of mijn meisje vrij is, dan gaan wij samen een eindje wandelen" en dan heb je daar dus de fout, de misleiding. De interpretatie van hoe-vind-ik-dat-het-prettigst. Hoe voer ik dat het meest uit in overeenstemming met mijn eigen gedachten? Dat is de misleidende factor. Maar aanvaard je de inspiratie zonder meer, dan zul je heel vaak ervaren, dat deze je schijnbaar onzinnig drijvend tot handelingen en daden, waar jezelf maar een flauw benul van hebt, toch brengt tot een reeks van ervaringen, die èn voor jezelf èn voor de wereld nuttig en heel vaak voor de bewustwording van beide factoren zelf noodzakelijk is. Is daarmee het antwoord al voldoende, of wilt u er meer over weten?

Vraag: U zei daarnet, heb je die periode, dan ben je in de contramine en dan vecht je daartegen. Vecht je nu tegen de contramine, of tegen de corrigerende invloed?

Antwoord: In veel gevallen begin je je te realiseren, dat je in de contramine bent. Maar als je in de contramine bent, dan ben je in de contramine tegen de contramine. Dus dan ben je contracontramine en is je in de contramine zijn niets anders dan contra je eigen verzet tegen de goede inspiratie zijn.

Maar er is natuurlijk ook een periode, dat onze eigen persoonlijke gevoelens en belangetjes door ons worden erkend als niet goed. Maar dat wij toch zeggen: "En toch zou ik het zo willen, maar ik durf het eigenlijk niet" En dan zijn wij meestal in de contramine tegen de Goddelijke Kracht, die wij in ons voelen, of de inspiratie. Want dan gaan wij van onszelf uit redeneren. En dan is ook het opvallende, de Goddelijke inspiratie is nooit op één a.h.w. Die zegt nooit: "Zo dit speciaal", want de stoffelijke levensvorm is vanuit het Goddelijke betrekkelijk onbelangrijk. Zij wijst op een ervaringsnoodzaak en ervaringsmogelijkheid, ofwel een mogelijkheid om bewustwording te brengen bij anderen. Maar zij wijst je er helemaal niet op dat je dat zelf op die en die manier moet doen. Dus gaat het over de manieren, dan kun je over het algemeen wel zeggen, dat je vecht tegen je zelf, dat je beter weten tegen je eigen zinnetje aan het botsen is.

Reactie: Dank U.

Antwoord: Ik vind het in ieder geval beleefd, dat u er "Dank u" voor zegt.

Vraag: Waarom ontkent, verbiedt zelfs de aanneming van de reïncarnatieleer, de Christelijke kerk, speciaal de katholieke en calvinistische fracties? Welk nadeel vreest zij daarvan?

Antwoord: Ik denk, dat het om het nadeel van eeuwige hemel en hel betekent. Wanneer je deze gebruikt als waarde om de mensheid mee te manoeuvreren in een dwangpositie dan kun je geen mogelijkheid tot reïncarnatie en dus tot hernieuwd leven en herstellen van oude fouten daarbij dulden. Naarmate men sterker overmacht zoekt, op grond van religieuze factoren over de mensheid, zal men minder geneigd zijn de reïncarnatie te aanvaarden als werkelijkheid.

Maar de reïncarnatie op zichzelf wordt door het christendom niet tegengesproken. Zij wordt alleen niet op de voorgrond gebracht. Degenen, die het christendom interpreteren, interpreteren dan die mogelijkheden wel helemaal weg.

Vraag: Men haalt Jezus wel aan als voorbeeld voor reïncarnatie, maar Hij was toch een geest van Hogere Geest, die op aarde kwam?

Antwoord: Inderdaad, dus hij incarneerde. Maar nu komt het eigenaardige. Hij verklaart van zichzelf, dat Hij al was vóór Abraham. Dat zou inhouden, dat Hij dus ook de aarde betreden zou hebben vóór Abraham, althans kennis heeft gehad van de aarde, ermee verbonden is geweest. Hetzelfde wordt verklaard over oude profeten, die terugkeren. Hetzelfde wordt verklaard over Johannes de Doper, die ook weer terug zal keren om Jezus wederkomst aan te kondigen.

Daar krijgen wij dus inderdaad het bewijs, dat het christendom het als mogelijkheid aanneemt, dat een mens, reeds op aarde geleefd hebbende, weer op aarde terugkeert.

Verder de opstanding of de herrijzenis van de doden is uiteindelijk ook een reïncarnatie, als je het goed bekijkt. Want het is ook, een hernieuwd tot leven komen in de stof na eerst in geestelijke vorm bestaan te hebben. Daaruit zou je de conclusie moeten trekken, dat de interpretatie, die zij geven nog helemaal niet de juiste hoeft te zijn, maar dat de grondslag van de mogelijkheid tot incarnatie zelfs in de Christelijke leer ligt.

Vraag: De angst voor de dood is dat een erfelijkheidskwestie, of is dat iets, wat je opdoet tijdens je leven?

Antwoord: Och, ik denk dat het uiteindelijk een kwestie is, dat je met je zelf en met je leven zo tevreden bent, dat je bang bent om er wat anders voor in de plaats te nemen, wat je nog niet kent. Want als een mens het werkelijk slecht heeft, dan vindt hij het meestal niet zo erg om dood te gaan. Ik zeg als hij het werkelijk slecht heeft, hoor.

Maar ja, de mens klaagt meestal, dat hij het slecht heeft, maar hij heeft toch nog zoveel, dat hij meent, dat hij het beter heeft, dan hij het later zal krijgen.

Vraag: Kan dat niet ontstaan door onrust?

Antwoord: Waarschijnlijk ook. En bovendien, het is een soort terreurmiddel geweest, altijd. Kijk maar eens tot in de oudste oudheid. De doodstraf. Ik voor mij vind het lang zo erg niet als

levenslange gevangenschap, want dan zit je werkelijk in een hokje te koekeloeren. Maar op het ogenblik, dat je sterft op aarde en geestelijk bewust bent, ben je weer vrij.

Dat zijn dus van die dingen in de maatschappij erin gehamerd. De mens zelf zit er ook wel bij. Vergeet niet, dat de doodsstrijd lang niet altijd angst voor de dood is. In veel gevallen is dat alleen maar het verzet van het organisme, het stoffelijk organisme, tegen het ophouden van het functioneren. U weet, elke beweging strijdt tegen elke remming. Dat is logisch, dan ontstaat weerstand.

Vraag: Uit verschillende verslagen meen ik begrepen te hebben, dat Jezus weer op aarde werkzaam is. Kunt u hierover iets meedelen?

Antwoord: Niet veel, omdat dat niet tot de dingen behoort, die wij uitgebreid mogen bespreken. Het zal voldoende zijn om te weten, dat Jezus reeds langere tijd de aarde regelmatig beroerd heeft in bepaalde gebieden in Azië, maar de laatste tijd regelmatig in meer stoffelijke vorm de aarde benadert of vertoeft, terwijl Hij onzichtbaar sterk werkzaam is op deze wereld. Dit geldt Jezus, die in sommige kringen als Meester Jezus bekend staat en dus hebben wij hier te maken, niet met de Christusvorm, Jezus als Vertegenwoordiger van alle krachten, te allen tijde en overal, maar met Jezus, Die de mensheid liefheeft en krachtens Zijn eigen Wezen, dat zeer hoog staat, tracht die mensheid voor onheil te behoeden en te genezen van haar kwalen, hoofdzakelijk haar geestelijke kwalen, en te leiden tot een groter bewustzijn. Voldoende? Als het niet voldoende is, mag ik er toch niet meer over zeggen.

Vraag: Waarom moet de tijdskalender, ook voor het neutraal burgerlijk leven, juist door de Pausen worden vastgesteld en niet door de deskundige wetenschap, in casu, de astronomen?

Antwoord: Ik denk, omdat de Paus het eerder en beter heeft gedaan dan de astronomen. En als zij er eenmaal mee beginnen, dan gaan zij door. Die kalender is uiteindelijk uit de tijd van Gregorius, als ik mij niet vergis, die op het ogenblik heerst, en de kalender was voor die tijd een grote vooruitgang. Een doorgaande jaartelling, die eigenlijk voordien nog niet bestond. Een jaartelling, die op het zonnejaar en niet op het maanjaar was gebaseerd. Dus een vernieuwing in christelijke zin. De hele wereld van toen, die beschaafd was, kwam onder de invloed van het christendom, of was eronder, en heeft die kalender dus ook verder geaccepteerd. Nu is die kalender er eenmaal en nu die kalender plotseling veranderen, dat wordt moeilijk. Stelt u zich nu eens voor, dat een land zegt, dat zij een nieuwe kalender gaan invoeren. Dan zou het eigenlijk net zo gaan als de Mohammedanen, want die hebben ook al een andere jaartelling, nietwaar? En dan hebben wij nog de Chinezen, de Joden. Maar dan zou het dus zo worden: De wetenschappelijk vastgestelde kalender van Engeland zegt: "Het is vandaag 1 januari. Elke maand heeft 30 dagen". "Neen, zegt een ander, elke maand heeft 31 dagen, want dan kunnen wij meer werken". Dat is de Russische kalender. Dan zit er ook de Nederlandse kalender en dan zeggen zij "Ja, wij moeten tijd over houden voor Nationale Feestdagen, dus 29 dagen". Dan moet je gaan dateren in een schrijven, dat gaat over een Russisch zaakje, dat je uit Nederland behandelt met Engeland. Dan schrijf je Nederland 25 januari, 24 januari Russische telling, 26 januari Engelse telling. Nu, dan heb je een hele brief nodig alleen voor de datum. Het is toch onpraktisch. Als de wereld in zijn geheel een andere jaartelling zou aanvaarden, ja. Maar zolang er nog verschillende jaartellingen zijn, die gebaseerd zijn op religieuze feiten en gebeurtenissen en deze wereld niet geneigd is om afstand te doen van deze tellingen en haar kalenderindeling, die ook heel vaak weer religieus gebaseerd is, dan geloof ik, dat de wetenschapsmens er heel weinig aan doet. Want als de wetenschapsmensen invloed hadden op deze wereld, zou de wereld er anders uitzien. Of die beter zou zijn is de vraag, maar anders zou hij zeker zijn.

Vraag: In een of ander tijdschrift staat het volgende: Kapelaan Bregten heeft zich uitgelaten over het spiritisme als volgt: Hij noemde 99% van het spiritisme op natuurlijke - zij paranormale - wijze te verklaren. Het resterende procent schrijft hij toe aan satanische invloeden.

Antwoord: Och ja, ik kan met hem meegaan. Zo zou ik ook een grote reeks van de kerkelijke wonderen willen verklaren, van de politieke en economische ontwikkelingen; 99% is het wel natuurlijk en de rest zijn satanische invloeden, d.w.z., dat dus de verkeerde kant van de mensen die de verkeerde kant van de Goddelijke waarden naar voren schuiven. Natuurlijk? Natuurlijk zijn wij natuurlijk. Als wij niet natuurlijk zouden zijn, maar bovennatuurlijk, dan zouden wij nooit mens geweest zijn. Ons leven is de natuurlijke voortzetting van een natuurlijk stoffelijk leven.

Ons contact met uw wereld komt voort uit de natuurlijke belangstelling voor uw wereld, waaruit wij zijn voortgekomen. Ik denk wel, dat het een beetje anders geïnterpreteerd wordt als de kapelaan het bedoeld heeft, maar misschien heeft hij, - zonder het te willen - in onze zin gelijk gehad. Dus ik zou van mijn kant vast willen stellen, dat het m.i. behoort tot die 1 % van die satanische machten, wanneer men feiten, die men in kerkelijke kringen besloten wel accepteert, ontkent vóór de massa. Ik wil verder vaststellen, dat het m.i. satanische invloeden zijn die trachten datgene, waarin zij geloven, te verwerpen omdat zij niet voldoende naar de mond gepraat worden. Dat is misschien erg hard gezegd, maar dan moet deze meneer ook maar niet proberen om ons van de baan te vegen met 1% satanische invloeden. Want dat durf ik te garanderen en dat geldt voor een groot, ja, het grootste gedeelte van degenen, die zich langs deze weg op een of andere wijze uiten. Wij zijn misschien beperkt, misschien dom, of dwaas, maar wij zijn niet satanisch. Wij zoeken altijd het goede te vinden en voor onszelf en voor anderen. Ik geloof, dat als onze kapelaan de christelijke naastenliefde nader bestudeert, hij tot de conclusie zal moeten komen, dat zijn oordeel voorbarig is geweest, maar ja... .

Opmerking: daarvoor is hij ook pas kapelaan.

Reactie: Dat is nu weer een vraag. Want als kapelaan kan ik deze dingen nog zeggen en terugnemen, bij de pastoor wordt het al moeilijker, als hij Paus is, is hij onfeilbaar, dan is het de waarheid, of hij het zelf wil, of niet. Zo is het met de politiek ook. Zolang je lid bent, mag je nog wel eigen mening zeggen, als Kamerlid wordt het al heel erg hachelijk. Maar als je de voorman ervan bent, dan moet je wel uitkijken. Of je moet dictator worden. Maar ja, dat is weer een andere kwestie.

Vraag: Is u iets bekend van een landing van een vliegende schotel in de nabije toekomst, zoals in de krant bericht stond?

Antwoord: Ik heb gehoord, dat een paar mensen zover dolende zijn geworden, dat zij erop zitten te wachten. Maar aangezien de oorsprong m.i. volledig fout is aangegeven van de schotel neem ik wel aan, dat wij hier of met een reclame stunt, of met een grote stommitieit te maken hebben. Of er vliegende schotels zullen landen in de nabije toekomst? Er zijn er al eens een paar keer verschillende geland, alleen omdat zij een noodlanding moesten maken, hoor. Want geloof mij, zij landen minder graag op deze wereld dan u in een oerwoud vol met koppensnellers. Maar het is dus zeer goed mogelijk.

Vraag: Ik kreeg kortgeleden een boekje van de Mazdaznan beweging in handen en die schrijven de laatste paar maanden schijnbaar voortdurend over invasies door duizenden vliegende schotels, die op komst zijn. Wat denkt u daarvan.

Antwoord: Met plasticborden zou er wel niet te veel van dat vaatwerk breken. Dat is nu een gekheidje, maar nu de achtergrond. Wanneer een invasie komt van duizenden vliegende schotels, dan is het met de aarde afgelopen. Maar deze invasie komt niet, tenzij deze aarde zelf haar doodvonnis tekent door experimenten, die zo gevaarlijk zijn, dat zij toch binnen korte tijd het bestaan van deze aarde garanderen (m.z. in gevaarbrengen; Red). En ik geloof niet, dat dit het geval is, nog niet. Daarom geloof ik ook niet, dat van deze invasie werkelijk sprake zal zijn. Dat men er misschien toe over zal gaan een contact, dat al in het verleden heeft bestaan, openbaar te maken en als resultaat daarvan inderdaad openlijk contact zou worden opgenomen, neem ik wel aan, maar ik vraag mij af, of dat in de huidige toestand kan binnen enkele jaren. Ik geloof, dat dit wel langer zal duren. Nu, dat was dan over vliegende schotels. Wij hebben jullie in december wel gezegd, dat er over gepraat zal worden.

Vraag: Kunt u een korte uiteenzetting geven over Freuds psychoanalyse. Dit in verband met zijn 100ste geboortedag?

Antwoord: Heel kort zouden wij dit kunnen zeggen: Freuds psychoanalyse gaat uit van de stelling de basis van alle leven is de sekse (gender; Red.). De sekse wordt uitgedrukt in elke droom en is de grondslag van elke gedachte. De stellingen van Freud gaan uit van het punt, dat de mens vóór de geboorte een periode kent van geborgenheid en rust in de embryonale toestand, waarnaar hij onbewust blijft terugverlangen.

Punt twee, dat de paringsdaad en de daarmee gepaard gaande seksuele driften uiteindelijk voor zijn gedrag en zijn handelen bepalend zullen zijn te allen tijde. Zodat de voortplantingsdrang altijd weer naar voren zal komen in deze mens. Daaruit volgt, dat men komt tot droominterpretatie o.a., die een deel uitmaken van zijn psychoanalytische arbeid, waarbij alles tot

symbool wordt voor seksuele gebeurtenissen, dan wel voor het zoeken naar de geborgenheid in de moeder. Dat dit op zichzelf onjuist is, zal men hopelijk, al is het reeds alleen door de arbeid van de moderne psychoanalyse, met mij eens zijn. Toch was Freud op zijn manier een groot arts. Ik heb wel eens een keer spottend gezegd, de sekse (gender) is God en Freud is Zijn Profeet. Daarmee doe ik hem in zoverre onrecht, dat deze mens voor het eerst openlijk, in wetenschappelijke en niet-religieuze termen, naar voren heeft durven brengen, de onmiddellijke relatie tussen een aantal levensprocessen en het gedrag en het handelen van de mens. Hij had overigens goed gezelschap daarbij, want zijn onmiddellijke voorganger was de Kerkvader Augustinus, die het meer op religieuze wijze zei en tot dezelfde vaststellingen kwam. De grondslagen die Freud heeft gelegd, maken het mogelijk door te dringen in het onderbewustzijn van de mens. Het doordringen in het onderbewustzijn gooit uiteindelijk de poorten open voor de dieptepsychologie, die te maken krijgt met het bovenbewustzijn - d.w.z. het gemeenschappelijk menselijk denken - en als resultaat daarvan, de invloeden ook van de geest op het geheel der menselijke psyche. Als zodanig was hij een groot man, waar hij dan ook alle eer en respect voor verdient. Aan de andere kant was hij erg eenzijdig in zijn beschouwingen.

Vraag: Wat denkt u over het geluk der ontevredenheid?

Antwoord: Nu, dat vind ik een aardige opzet. Dat is eigenlijk wel wat voor mij. Gelukkig ben je slechts, wanneer je wat bereikt. Ben je tevreden, dan heb je geen drang meer om iets te bereiken, dus ben je niet gelukkig. Ben je ontevreden, dan zul je bereiken, dus zal je het geluk slechts door de ontevredenheid kunnen bereiken en wordt tevredenheid de dood van je geluk. Of, om het een beetje eenvoudiger, simpeler en duidelijker te zeggen, voor ons is geluk geen toestand van evenwichtigheid. Geluk is een top in ons bestaan, waartegenover dus ook noodzakelijke wijze een diepte, een dal moet staan. Als resultaat kan een tevreden mens die dus ook niet meer streeft, nooit meer de vervulling kennen van een bereiking, maar zal evenmin de teleurstelling van een mislukking kennen. Zodoende wordt het menselijke geluk het best bereikt door de ontevredenheid, die aanspoort tot streven en dus ook tot bereiking. Ik geloof, dat ik het daarmee duidelijk genoeg heb gezegd.

Vraag: De Rozenkruisers brengen een boekje in de handel, geheten: "De schaduw van de komende dingen". Inhoud in het kort: De overgeganen, die niet bewust zijn, komen terecht in de z.g. spiegelsfeer, die op de aarde lijkt. Zij voeden zich met de kracht, die uitgestraald wordt door de aarde. Om over voldoende krachten te kunnen beschikken is er een groots spel opgezet. De geesten, die hieraan deelnemen zijn o.a., gedomicilieerd in Polen en Groenland. Het begin van dit spel is reeds begonnen met massale bijeenkomsten. O.a. worden deze geleid door Billy Graham. Op een gegeven ogenblik zal overal de radio ophouden. Dan zal er een prachtige stem klinken, die mede zal delen dat het einde der tijden gekomen is. Dit zal verschillende malen gebeuren, en wel over heel de wereld. Ook zullen overal luchtverschijnselen te zien zijn. Resultaat? Angst. Paniek. Verandering van regering. Een wereldregering zal worden gevormd op valse grondslag. Alleen de Rozenkruisers, die weten en nu reeds waarschuwen, zullen geen slachtoffers worden van dit spel. Zij zullen zich beschikbaar houden voor de tijd, dat men tot hen zal willen vluchten. Gedurende het spel zullen zij worden achtervolgd, doch zijn onaantastbaar door het proces der transfiguratie. Kent u dit boekje? Wat is uw mening hierover?

Antwoord: Ik zou zeggen dat de gebruikte termen als "tot hen zullen vluchten, en alleen gespaard zullen blijven", al bewijzen, dat hier niet erg reëel wordt gedacht. Deze Rozenkruisers, neem mij niet kwalijk, slaan zichzelf dan wel buiten gewoon hoog aan. Bovendien slaan zij de geest ook buitengewoon hoog aan, zolang hij in Zomerland verkeert; maar daarna niet meer. Want gelooft u nu werkelijk, dat een dergelijk spel zou kunnen worden opgezet, zonder dat de Krachten des Lichts alles zouden doen om dit te doen leiden tot een verdere bewustwording van de mensheid? De genoemde verschijnselen als bv. het klinken van een stem door de radio enz., zijn inderdaad te veroorzaken, evenals zuiver atmosferische verschijnselen. Dit is nog wel acceptabel. De genoemde kernpunten zijn voor een dergelijke actie ook niet zonder enig weten gekozen. Want door de toestand van het aardmagnetisch veld vindt men inderdaad op sommige plaatsen, maar vooral bij de polen, voor het veroorzaken van bepaalde verschijnselen wel de meest gunstige plaatsing. Aan de andere kant vraag ik mij af: Wat kan een geest uit deze spiegelsfeer, die gelijk is te stellen met de laagste delen van het Zomerland en de hoogste delen van een duistere sfeer - vandaar de aardgelijkheid waarop zij wijzen - hebben aan deze menselijke kracht? Kunnen zij

daar slechts door deze menselijke krachten bestaan? Neen. Want zij is evenzeer als u zelf beziel. U kunt mij nu gaan tegenwerpen, dat zij zich daar niet van bewust is. Maar dan vraag ik mij weer af: Wordt daar dan niets aan gedaan? Waar blijft dan de Hogere Leiding? Waar blijft dan de voortdurende geestelijke cirkelgang? Waar blijft dan de Kracht des Lichts, waarin toch ook de Rozenkruisers geloven? Op grond hiervan zou ik zeggen, dit lijkt mij wel wat overdreven.

Het is echter wel in overeenstemming met een reeks van andere verschijnselen, die ik, dat moet ik toegeven, in de kringen der Rozenkruisers niet weerspiegeld wist, of zou willen zien. Het ontstelt mij even, dat ook daar er schijnbaar verschillenden toch weer in trappen. Er zijn op het ogenblik al profeten, die zich uitgeven voor Jezus hoogst persoonlijk. Ja, ik heb het hier heus niet alleen over Lou (de palingboer; Red.), hoor. Er zijn er meer. Ook zijn er op het ogenblik veel predikers die zich door de massa laten dragen en daardoor buitengewone resultaten bereiken. Er zijn heel veel groepen, die het einde van de wereld aankondigen. In de Kringen van de Geest vinden wij echter wel vaak waarschuwingen voor rampen, wel vaak waarschuwingen voor grote veranderingen en omwentelingen. Maar nooit waarschuwingen voor het einde van de wereld. Ik vraag mij af, waarom de geest, waar toch, dit weten wij uit ervaring, degenen die tot de aarde komen vooral - die altijd voor een deel uit de duistere sferen komt, ook al bedoelen zij het lang niet altijd kwaad - , niet reeds mede betrokken is bij dit spel, dat in de maak zou zijn.

Ik zou dan ook willen concluderen, dat men hier, in overdrijving sprekende, tracht zieltjes te winnen voor de Rozenkruisers. Het klinkt mij eender in de oren als het "bent u bereidt te sterven", wat een andere groepering een ieder in het gezicht slingert. Daarom meen ik, dat men tegenover dergelijke verklaringen voorzichtig moet zijn. Het schijnt, dat bij sommige Rozenkruisers Amerikaanse reclamemethoden op psychologische grondslag langzaam veld winnen. Dit is te betreuren. De sleutel tot de wijsheid der ouden, zo adverteren zij. "De sleutel tot persoonlijk succes." Is dit nog verantwoord? Ik vrees, dat ik het boekje in kwestie in dezelfde klasse onder moet brengen.

Reactie: Mag ik daar even iets op zeggen? Ik behoor zelf tot de richting van de Rozenkruisers. Het "Rosencrucian Fellowship", hoofdkwartier in Amerika, dat de leer van Max Heinde uitdraagt, zonder enig financiële vergoeding daarvoor te vragen, genezingdiensten houdt, alles ten nutte en ten gunste van de mensheid, wordt dan hier als geheel genoemd met verschillende andere afdelingen onder de naam Rozenkruisers. Ik meen, dat er op het ogenblik drie genootschappen in het geheel zijn, waarvan dergelijke geschriftjes uitgaan. Ik voel dan enigszins de naam van de eerlijke Rozenkruisers hierdoor in de schaduw gesteld.

Antwoord: Ik vind het heel prettig, dat u dit zegt. Maar de tekst van de door mij genoemde advertentie is afkomstig van een groep Rozenkruisers, die hun hoofdkwartier hebben in Pasadena in Californië dus. Oceanië is, meen ik, een andere afdeling. Er zijn er meerdere. Dat geef ik direct toe. Vandaar mijn opmerking dat het mij enigszins verwondert, onder de Rozenkruisers dergelijke methoden aan te treffen.

Reactie: Ik geloof niet dat de werkelijke Rozenkruisers metterdaad hierdoor geschaad zullen worden. Ik wilde alleen wijzen, op het gevaar, alles gelijkelijk te beschouwen onder de betiteling "Rozenkruisers". Dank u. Hiermee heb ik gezegd.

Antwoord: Dan kan ik wel zeggen, dat u het goed gezegd heeft, en zo dank ook ik u zeer. Want u hebt gelijk. Nog meer vragen?

Vraag: Kunt u iets vertellen over de morele herbewapening, waar wij de laatste tijd nogal veel van horen?

Antwoord: Morele herbewapening is een leus. Het is natuurlijk wel een noodzaak, maar het is onmogelijk om, zoals men dit tracht te doen, door lezingen enz., alleen het moreel op hoger peil te brengen. Naar mijn mening kan men dit alleen, door de mensen meer verantwoording te geven en hen te dwingen, alle consequenties van een falen ook te aanvaarden. Het feit dat dit nog niet plaats vindt, terwijl ook de denkrichting morele herbewapening in dit opzicht nog niets heeft gepresteerd, wijst volgens mij erop, dat die morele herbewapening, al is zij ook nog zo noodzakelijk, nog niet is gekomen tot een stadium, waarin zij werkelijk wat op deze wereld kan bereiken. Wat de mens moet leren om, zo als dat heet, moreel herbewapend te zijn, is in de eerste plaats de noodzaak te ervaren zelfstandig en op eigen benen door de wereld te gaan. Dan moet je je verdedigen. Bovendien moet je je verdedigen op zo een manier binnen de maatschappij, dat je zowel een ander als jezelf in de ogen durft zien. Wanneer je dat kunt, dan

moet je moreel wel stevig in je schoenen staan. Dan moet je wetten kennen, die al je handelingen regeren, terwijl zij rekening houden zowel met jezelf als met de maatschappij. Zoiets kun je niet alleen met praatjes, leuzen en overwegingen tot stand te brengen. Evenmin als wij in staat zijn u verdraagzaam te maken door alleen maar over de verdraagzaamheid te spreken.

Indien u mij dus vraagt: zeg er iets meer over, kan ik u alleen zeggen het is een beweging die reeds zeer lang, zelfs van vòòr de eerste wereldoorlog als ik mij niet vergis, aan het werk is.

Maar tot nu toe heeft zij nog niet een fase van rijpheid bereikt, zodat zij nog niet de juiste richting in streeft en nog geen praktische herbewapening aanbeveelt. Tot nu toe is het meer een, laten wij zeggen een traktaatjesherbewapening. Ik wil overigens nadrukkelijk erbij zeggen, dat ik de gedachtegang zelf zeer apprecieer. Ik meen echter, dat de gebruikte methoden gedoemd zijn te falen.

Vraag: Is het niet een nieuwe naam voor de Oxford-beweging?

Antwoord: De Oxford-beweging was een onderdeel van de morele herbewapening. Inderdaad. Er zijn echter meer van die bewegingen geweest. Wel kunnen wij zeggen, dat in Nederland en Engeland, een deel van de Oxford-beweging is overgegaan naar de morele herbewapening. Maar de Golden Way beweging in de U.S.A. behoort evenzeer tot de voorlopers en maakt thans ook grotendeels deel uit van de morele herbewapening. Het is dus niet mogelijk om morele herbewapening en Oxford-groep geheel gelijk te stellen.

Vraag: Hoe denkt u over de Algerijnse kwestie?

Antwoord: Beroerd. Natuurlijk, die mensen hebben ook recht op een eigen gezag. Maar weet u waaraan de koloniale staten mij meestal doen denken? Aan ouders, die hun kinderen vertroetelen en meteen voor hun eigen gemak gebruiken. Die ouders begrijpen niet, dat die kinderen, wanneer zij ouder worden, ook meer recht krijgen op zich zelf en een eigen leven. Hierdoor zullen de kinderen dan in verzet van huis wegllopen, vóór zij rijp genoeg zijn om op eigen voeten te staan. Vide (Zie; Red.) Indonesië. Naar ik meen is het bij de Algerijnse kwestie wel ongeveer hetzelfde.

Opmerking: De morele herbewapening zegt, verbeter de wereld, maar begin bij jezelf. Dat is toch wel een grote waarheid.

Antwoord: Een waarheid als een koe. Maar die is al oud hoor. De Grieken kenden deze gedachte ook al.

Reactie: Maar het is de goede oplossing.

Antwoord: Het is de goede oplossing, zodra dat in daden tot uiting komt. Maar om jezelf goed te verbeteren, moet je je ook vrij weten te maken van de bescherming van anderen. Want anders steun je te veel op die anderen en verbeter je je zelf niet, maar laat je je gezellig verbeteren.

Opmerking: Maar zij zeggen niet: Laat je verbeteren, maar: Verbeter jezelf.

Antwoord: Inderdaad, maar in de praktijk komt het meestal wel op het eerste neer. Er zijn een hele hoop bewegingen waarvan je kunt zeggen: Dit is mooi, dit kan ik respecteren. Neem bv. het Leger des Heils. Zij nemen een dronkenlap op en fokken hem op tot hij een fatsoenlijk mens is geworden. Zo lang hij de steun van het Leger heeft, zal hij ook wel fatsoenlijk blijven. Maar als die mens zonder dat Heilsleger op de een of andere manier in de maatschappij komt te staan, staat hij dan nog zo sterk? Een enkele keer misschien wel. Maar meestal toch niet. Daaruit blijkt ons dan, dat er nog iets mankeert.

Nu staan wij tegenover een andere wijze van werken, die hetzelfde resultaat beoogt te bereiken op een andere manier. Een manier die m.i., in ieder geval meer de morele herbewapening in de hand werkt. Hebt u wel eens gehoord van A.A., Alcoholics Anonymus? Laten wij het maar vertalen door de Anonieme Alcohol-likers. Die mensen hebben de drankzucht in zich zelf overwonnen. Wat dat betreft dus dezelfde sfeer als in het Leger des Heils. Wij zijn zondaren onder zondaren. Maar zij helpen die mens wel met zijn strijd, zonder hem een voortdurende steun te geven behalve door het feit, dat hij een beroep op de groep kan doen. In tegendeel. Zij geven hem zo snel mogelijk verplichtingen ten opzichte van een ander en laten hem dan heel sterk op eigen benen staan. Daardoor leren die mensen zich inderdaad moreel te herbewapenen. Deze mens is dan aan zichzelf, eerder dan aan zijn omgeving, verplicht zich te beheersen. Vandaar, dat als zij resultaten behalen, deze in het begin niet zo op bekering lijken, niet zo spectaculair zijn als bij andere bewegingen. Maar de resultaten, die bereikt worden, zijn blijvend, wanneer zij bereikt

worden. En dit niet op één gebied, maar zij hebben invloed op het gehele karakter. Dus dat is dan de ware morele herbewapening. Nietwaar? Maar de traktaatjesherbewapening geeft wel veel mooie spreuken, maar niet veel meer. En spreuken kan ik ook plenty geven. Geloof mij. Wanneer het over spreuken gaat, kan ik een uur lang origineel aan de gang blijven en geef u zoveel mooie spreuken, dat u er doof van wordt. Maar brengt u ze ook in de praktijk? Want daar gaat het toch maar om. En juist daaraan mankeert het nog wel eens. De meeste mensen, die de genoemde slagzin zo luid verkondigen, zijn hard bezig met anderen te verbeteren. De goeden niet te na gesproken natuurlijk.

Nu, en dan is met dank voor de gestelde vragen, het woord aan de laatste spreker van deze avond. Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden,

Wij zullen deze bijeenkomst dan besluiten met "Het Schone Woord" aan de hand van een onderwerp, of een citaat, dat u hiervoor geschikt acht.

Alleen door handelen leert de mens zijn innerlijk kennen; door beschouwen nooit

Ik beschouw mijzelf in de waarheid van 't zijn,
Ik zie mijzelf veredeld en rein
Mijn Goddelijke wegen gaan.
Maar helaas, maar in de praktijk, ik kan niet,
Niet eens op eigen benen staan.
Wankelend zijn mijn schreden.
Wat heb ik aan beschouwen steeds?
Ik kan de waarheid zien,
Maar zo ik niet uit eigen krachten
't Bewustzijn mij verdiend
Van de macht en het wezen der kracht,
Die het geeft,
Wanneer je naar je bewustzijn leeft.

Hoe kan ik dan bestaan en zeggen:
"Zie, de waarheid heb ik nu aanvaard.
De wereld heeft hernieuwd
De poorten voor mij open staan".
Beschouwen is schoon,
Beschouwen is mooi.
Het is een geestelijke tooi,
Die je veredelt en verheft,
Zolang je geestelijk beseft,
Wat geestelijke waarheid is.
Maar je moet op aarde leven.
In stof wordt die geest weer teruggedreven,
Moet handelen 't bestaan,
Moet worstelend door het leven gaan,
En vergeet de waarheid
In de geest beschouwend neergeschreven.
Je moet met héél je wezen leven,
Met heel je wezen verder gaan,
Je moet het gisteren vergeten,
Niet bouwen over morgen,
Waan en droom en beeld.

Je moet ook niet verveeld,

Het heden tegen treden.
Wat je geleerd hebt
Uit vroeger tijd,
Wat de geest nog kent
Uit het verleden,
Dat, wat er leeft nù in je hart,
Maak dat tot een daad.

Een daad, waardoor je hele wezen
Plots, gerealiseerd en praktisch aanvaardbaar
In je eigen wereld staat en zichzelf
Kan beschouwen, gevolgen kan zien,
Die komen uit eigen gedachten.
Dan vind je juist door de misslag,
Die je zo vaak begaat,
Een kennen van eigen krachten.
Dan vind je voor eigen streven,
De maat.

Beschouwen is schoon,
Maar beschouwen vervliedt.
Het wordt in je ziel niet geschreven.
Wat je beschouwd hebt,
Dat wéét je,
Maar de wijsheid, helaas,
Is ver van je wezen gebleven.
Want wijsheid is niet slechts het weten,
Doch meer:
Het is de vrucht van een eigen ervaren,
Waardoor weten en begrijpen, samen
Zich steeds tot grotere krachten
Weer paart.
Dan rijst door de daad
Je kracht uit het Niet.
Laat je gaan
Met bewustzijn geladen,
Tot je beseft,
Juist de daad is het leven.
Gedachten zijn de genaden
Door God je voor 't leven gegeven.
En wie slechts het leven van verre beschouwt,
Heeft zijn gang naar bewustzijn
op drijfzand gebouwd.

Zo wilt u als mensen
Op aarde streven,
Om in te gaan
Tot hoger leven.
Dan neem als teken van uw leven
De daad,
Opdat, wat het leven u heeft gegeven
Gegrift wordt in uw ziel
En voor eeuwig in uw wezen geschreven staat.
Dan zult u weten en nooit meer vergeten,
Dan kent u God in de levende kracht.
Dan vindt u de daad,
Waar in 't geven van het zelf aan God,
U uw levensgang hebt volbracht.

Daarmee, vrienden, zend ik u huiswaarts. Ik hoop, dat mijn woorden voor u iets mogen betekenen en een aansporing mogen zijn om al datgene wat u in beschouwingen leert, ook in de praktijk brengt. Ik wens u een goede avond en een gezegende huisgang en aangename nachtrust.